

„Dubáky, dubáky... kdeže ste, dubáčky?“

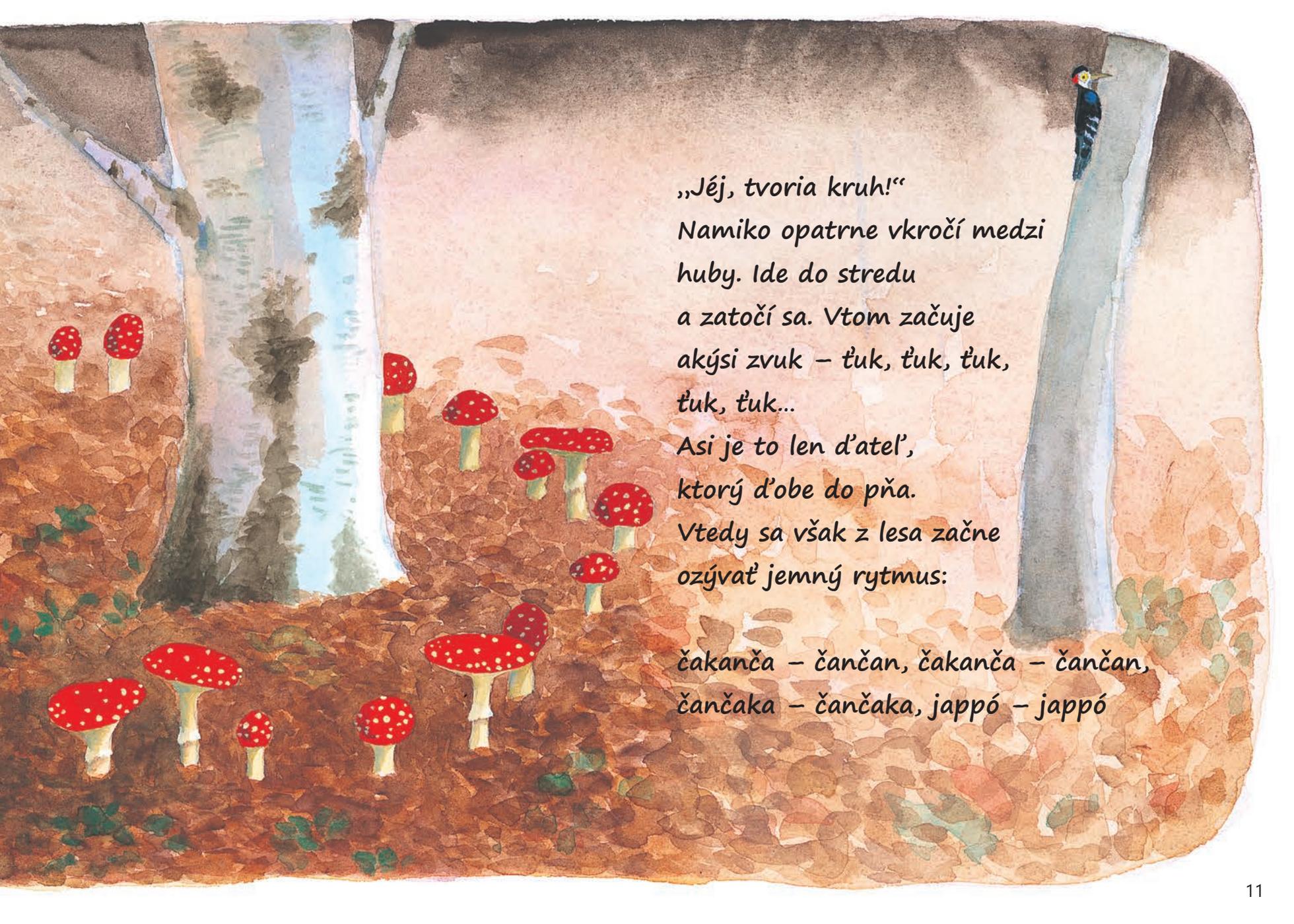

„Fíha! Červená huba! Vyzerá rovnako ako moja čiapka.“

„Aha, tamto ich rastie plno. Pod'me sa tam pozrieť!“

„Jéj, tvoria kruh!“

Namiko opatrne vkročí medzi huby. Ide do stredu a zatočí sa. Vtom začuje akýsi zvuk – ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, ťuk...

Asi je to len d'ateľ, ktorý d'obe do pňa.

Vtedy sa však z lesa začne ozývať jemný rytmus:

čakanča – čančan, čakanča – čančan,
čančaka – čančaka, jappó – jappó